Παναγιώτατε Δέσποτα.

Ἐξ ἱστορικῶν ἐκμηρίων ἐξ εἰ παραδόσεων φερομένων ἀπὸ τὰ στόματα ἐκ τῶν πρώτων ἀνωτέρων παλαιόθεν γίνεται δῆλη ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Παρασκευὴ διὰ τὰ ἱερά λείψανα αὐτῆς ἐπαλαιθεμένα ἐν τῇ ἐν Ἰασίῳ Ἱερᾷ Μονῇ ἐκ Τριῶν Ἱεραρχῶν, οὐ μόνον ἐν τῇ πρώτῃ Κωνσταντίνου ἐδείβατον ἐκ παλαιοτέρων χρόνων ἀλλὰ καὶ ἰδίαν αὐτῆς ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὀκίαν, διὰ ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ὁποίας ἀπὸ μακρῶν ἦν ἐγκεχρυμένος ναός. Ἐκ ναὸν ἐκεῖνος τὸ ἐφάπαξ ἔχει παλαιότατα ἐκ ἐνδεδειγμένα ὑποφαινόμενα πάλαι τῆς πρώτης Κωνσταντίνου ἐκεῖνο μὲν μὴν ἐκδηλῶς μενόμενα, τοῦτο δὲ σεβόμενος ἐξ ἀρχῆς ἐχόντος ἐκ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐν ᾧ ὁ Νέος αὐτὸς Ἰερὸς ἀκαφαίσαμεν ἵνα προβῶμεν ἐπὶ τὴν ἐκ βάθρων ἀναπαίτησιν αὐτοῦ. Ἐκείθη ὅμως διὰ ἀρχὴ ἐκδήλων τοῦ ἐγχειρήματος μέσα ὅμως ἀντεπαρωτῶντες πρὸν ἐγκαινίσωμεν προσδραμεῖν ἐπὶ τὴν συνδρομὴν ἐξ ἀντίληψιν τῆς Ρωμαντικῆς Κυβερνήσεως, δι' αὐτῆς δὲ ἐξ ἐκ τῆς Ἁγίας Μονῆς ἐκ Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐκ πατρικὸν ἐκ ἄνω ἵδρυται ἐκ Ἱερὸν ἐκ τῆς Ἁγίας Δεκεμβρίου.

Διὸ ἐξ ἀναφερομένου ἀρχῆς ἐκ τῆς ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος εἰσπαρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἀποδεχόντα ἐκ Ἱερότητα ἐκ τοῦ εἰσαγομένου ἔργου ἐκδοκῆσαι, ἵνα διὰ ἐκβαρείας Πατριαρχικῆς ἐκτὸς ἐκκλησίας ἐκδοθῇ ἐκ τοῖς ἀρμοδίοις ἐκ ἀρχῇ ἐκείνου πλάκα ἐκ μνήμην αὐτῶν, ἐκ ἐκεῖθεν μᾶλλον ἐκδαφῶς ἀπόμακρα ὅσο ἐκ κατὰ καιρὸν ἀγεμονίας ὅλας ἐδιάφοραν ἐκκαμεῖν ἀρχὴ ἐκ ἐκ χρῷ Ναὸν ἔτερον ἐκοίμησιν ἐξ ἐκβάλεται, ὡς ἐκεῖθεν ἐκμαίρεται ἐκ ἕνας ἀγαμένος Χρυσόβουλος ἐκδιδόμενον ἐν ἔτει 1815 ἐπὶ τῆς Ἀγχιστείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Καμπυλάκου.

Διὰ ἐγκάδος ἔχοντες ὅτι ἡ ἀφορτὰ αὕτησις ἡμῶν ἐκμενῶς ἀποδεκτὴ γενομένη ἀφο-

οπωσδήποτε ενεργηθήσεται διατεροῦμεν μετὰ τὸν ἐγκαινισμὸν ημῶν ὀλαμοῦ ὡρὸς τὴν χαιρεσαν θεολάτην Παναγιότητα τὸ ἡμῶν

ἐν Ἐσταμβούλ τῇ 25ῃ Ἰουνίου 1885

Τῶν Προβυτῶν τῆς Ρουμανίας (Ἐκκλησιὴ Πατριαρχική).

Ἡ Δημοκρατία τῆς Κυριακοῦμης Ἐκκλησίας τῆς ἐκτῆς ἀρχιερατίας τῆς ἐκαρχίας Ζηγυβίας ημερίνης ἀπηνέχθη τῇ παθ' ημᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι διάταφορᾶς κοινοφωνίας ἡ σαρὰ τῶν Ἀρχιερέων αὐτῆς εἰδέναι ὅτι ἐξ ἱστορικῶν ζημπρίων ἡ σαραδόσεων ὡρομένων ἀνὰ τὰ διάφορα σαίζων τῶν παλαίτερων αὐτῆς τὴ Ἁγία Μεγαλομαίρλως Παρασουνή, τὸ τῶν ἡγέμονος αὐθέντου παλαιδεσημένου ἐν τῇ τῆ Ἰασσίῳ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, οὗ μόνον παλήγετο ἐν τῆς ῥηθείσης Κυριακοῦμης, ἀρὰ ἡ ἰδίαν αὐτῆς ἐκκλησίαν ἐπὶ σπιῶν ἐρ τὴς ἐρκαινδείσης ἐγκεχρημένης ἐπ' ἀκὸ μακρῶν χρόνων Ἱερὰς Ναοῦ τῷ ὀνόματι αὐτῆς ζημμένος, παλαιρένου λέγεσθαι τὸ ἐορτῶν διὸ τῆς χριστιανῆς τῆς διαμεμβρίσης Κυριακοῦμης, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ ἑνὸς βήμου κτισθέντος, ἡ ἀφ' ἑτέρου ἀρὶ ὡρίσεων ἀσπισμένου ἐπὶ ἱστορικῆ ἀλήθειαν τοῦ Ἰησοῦ ἐφ' οὗ ὁ Ναὸς οὗτος ἱδρύτο, ἀροέβησαν ἀνεχθῆναι αὐτοὺ ἐν βάθρων. Ἐπειδὴ τὰ ὡρὸς ἁγιασμὸν αὐτοῦ ἀκατάλυτα ἁγιαὶ μέσα ὅπως ἀνεφαρμῆ ἐπ' ἐμοῦ ἔγνωσαν ἀροσδρομῶν δι' ἡμῶν τὸς τὴν συνδρομὴν ἡ αἰτίσησιν τῆς Βασιλικῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ δι' αὐτὸς τὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἐρημένης Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς παλαίον τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἁγίας Λειψάνου, ἐπὶ αὐτῶν Ἁγίων τῆς Κοινότητος τῶν Χριστιανῶν συνιστώσες τὴν ἀριθμοσυνδαίαν ὑμῶν αὐτῆς ἐξοχότητα ἡ ἀριθμῆσαι ἐν τῇ εἰχετικῇ ἡμῶν λόδι ἀντίχραφον τῶν σαρ' αὐτῆς σωζομένων δύο χρυσοβού-

γων τοῦ μὲν ὑπεδρομένου ἓξ ἀωιε τοῦ δὲ ἓξ ἀωιη ὄντι ἡγεμονεύοντος τοῦ ἀοσήμου Ἀλεξάνδρου τοῦ Καλλιμάχου, εἰς ἔνδειξιν τῆς ἄκρας εὐβουλίας τῶν ἀθύμητου ἡγεμόνες ἢ ὁ εὐσεβὴς Φουμανιτὸς χαὸς ἕτερον ὡρὸς τοῦ Ἕρρου τῆς Ἀρίας Ναὸν τοῦ ἤδη ἐν βάθρων ἀνεγειρόμενον, ἁγιώσυνεν αὐτὸν Πανηγυρικῶς ὅσως εὐαρεστηθῆ ἐνεργῆσαι παρὰ τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ Κυβερνήσει ἵνα διότσα ὡρὸς ἐπιμήρωσιν τῆς ἐκκλ ἢ ἀρμὸς παραμήσεως ἓξ ἀφιερωμένων Χριστιανῶν.

Ἐκεῖ τοῦτος ἀδοσίμου τῆς ἐκκλ ἡμέρα ἐροχώντες ἵνα ἐγκαρδίους πλὴν ἐκκλ ἢ σωτηρικὰς εὐχορίας διαλεγόμεν τῆς ἡμέρας ἐροχόντος

ἀωιε ἓξ ἓξ Ἰουλίου νβ

(ἀληθὲς ἀντίγραφον.)

Ἐπιμ. ἀνθ. ἀωιε ω ὡ ἐκκ ὁ ἐκκλ ὡρεὸς να χαιρῃ ε = 80.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ